

своитѣ потрѣби, щото колкото се може по-малко да се купува и харчи; то гледа само да приготвува потрѣбитѣ си. Лѣтото е посвѣтено отъ цѣлата челядь на полскитѣ работи, зимата на кѣщнитѣ. Само съ такъвъ животъ то е могло презъ толкозъ векове да запази земитѣ си, имотитѣ си и даго виждами и днесъ пълненъ стопанинъ на тѣхъ. Расточителността на градския животъ, ако се вмъкне и у него, тогазъ ще имами сигурно не имотно население, а жалки наемници, които ще живѣятъ само отъ дневния си трудъ.

Като преглеждахме и прелистяхме вносътъ презъ 1892 год. случайно забѣлѣжихме, че между разнитѣ предмети се внасятъ у насъ и прости обуца кавафски за 260,000 л., така сжщо и обуца всѣкакъвъ другъ видъ за по-вече отъ 300,000 лева. Тука вече чуждата конкуренция иде да съсипва нашитѣ промишленници и оставя безъ работа толкова работенъ народъ. Нъ не вече превъсходството и голѣмата ефтиния на външнитѣ работници улесняватъ чуждитѣ промишленници да правятъ конкуренция. Изработванието на кожитѣ, както знаемъ, става вънъ, и нашитѣ промишленници ги доставятъ отъ тамъ. Разбира се, че изработената въ странство кожа ще струва много по-скѣпо за нашия индустриалець и той всѣкога ще бжде конкуриранъ отъ вънъ. Слѣдъ като се даде концесията за кожена фабрика, надѣваме се, че нашитѣ занаятчии обуцари нѣма да бждатъ вече конкурирана отъ вънъ, както това е ставало до сега.

Ний свършвами статията си съ пълна надѣжда, че нашето общество ще вземе присърдце народното благосъстояние и не товари само правителството ни съ грижитѣ за подигане индустрията, а ще отдѣли и за себе една часть и съ свои инициатива, грижи и капиталъ направи това, което е полезно и добро, както за държавата ни, тѣй и за цѣлия народъ. Стига вече ламтения за постове и служби! Посветете се и на индустрията, която толкозъ обичате да оплаквате.

Н. П-ровъ.